

prima instanță: L. Brînză,
instanța de apel: M. Ciugureanu, B. Bîrcă, E. Clim,

dosarul nr. 2ra-2749/15

Î N C H E I E R E

18 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadi
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Golîțev Valerii reprezentat de avocatul Procopie Zaharia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Golîțev Valerii împotriva Societății pe Acțiuni „Moldasig”, Tkesalașvili Revaz, Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” cu privire la încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule”, casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 decembrie 2014, în partea încasării prejudiciului material și emisă în acesta parte o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă, în rest hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 decembrie 2014 a fost menținută,

c o n s t a t ă :

La 14 decembrie 2010, Golîțev Valerii, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Tkesalașvili Revaz cu privire la încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 25 septembrie 2010, a avut loc un accident rutier, în urma căruia a fost deteriorat automobilul de model „Opel-Vectra” cu numărul de înmatriculare CNN 314.

Susține că toate actele necesare în vederea încasării prejudiciului au fost prezentate SA „Moldasig” unde era asigurat automobilul pârâtului, după care, compania de asigurări a determinat cuantumul prejudiciului de 25 006, 25 lei.

Indică că compania de asigurări, refuză să-i achite despăgubirile de asigurare pentru daunele cauzate automobilului, deoarece, nu a fost achitată prima de asigurare, astfel, pârâtul până în prezent nu a efectuat achitățile.

Invocă că la data de 20 noiembrie 2010, în vederea soluționării litigiului pe cale extrajudiciară în adresa lui Tkesalașvili Revaz a parvenit o pretenție, însă, aceasta a

rămas fără satisfacere, iar în legătură cu faptul că pârâtul nu dorește benevol să-i achite prejudiciul cauzat, consideră că este în drept să se folosească de dreptul la apărarea drepturilor sale pe cale judiciară.

Solicită încasarea de la Tkesalaşvili Revaz în beneficiul lui Golîţev Valerii prejudiciul material în sumă de 25 006,25 lei şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 28 februarie 2011, acţiunea a fost admisă, fiind încasat de la Tkesalaşvili Revaz în beneficiul lui Golîţev Valerii prejudiciul material cauzat în sumă de 25 006, 25 lei şi cheltuielile de judecată în sumă de 3 897 lei.

Prin decizia curţii de Apel Chişinău din 13 decembrie 2011, a fost admis apelul declarat de către Tkesalaşvili Revaz, casată hotărârea primei instanţe şi remisă pricina spre rejudecare la Judecătoria Orhei, în alt complet de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei din 26 martie 2012, a fost admis demersul declarat de către Golîţev Valerii şi strămutată pricina la Judecătoria Centru mun. Chişinău, în alt complet de judecată.

La data de 14 noiembrie 2012, Golîţev Valerii, a depus o cerere de concretizarea cerinţelor, solicitând încasarea în mod solidar de la Tkesalaşvili Revaz şi Asociaţia Profesională „Biroul Naţional al Asigurătorilor de Autovehicule” prejudiciul material în mărime de 25 006,25 lei, prejudiciu moral în mărime de 50 000 lei, penalitatea de întârziere în mărime de 15 000 lei şi cheltuielile de asistenţă juridică în mărime de 5 000 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chişinău, din 15 noiembrie 2012, CA „Moldasig” SA a fost atrasă în calitate de copârît.

La data de 16 octombrie 2014, Golîţev Valerii, a mai depus o cerere concretizare a cerinţelor prin care a solicitat obligarea Asociaţiei Profesionale „Biroul Naţional al Asigurătorilor de Autovehicule” la achitarea prejudiciului în mărime de 25 006, 25 lei, obligarea lui Tkesalaşvili Revaz să achite prejudiciul moral în sumă de 32 000 lei şi obligarea Asociaţiei Profesionale „Biroul Naţional al Asigurătorilor de Autovehicule” la achitarea cheltuielilor de judecată în beneficiul lui Golîţev Valerii.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 02 decembrie 2014, acţiunea a fost admisă parţial, fiind încasat din contul Asociaţiei Profesionale „Biroul Naţional al Asigurătorilor de Autovehicule” în beneficiul lui Golîţev Valerii prejudiciul material în mărime de 25 006,25 lei şi taxa de stat în mărime de 750 lei, iar în total suma de 25 756,25 lei. În rest acţiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 24 iunie 2015, a fost admis apelul declarat de către Asociaţia Profesională „Biroului Naţional al Asigurătorilor de Autovehicule” casată parţial hotărârea primei instanţe în partea încasării prejudiciului material şi emisă în această parte o nouă hotărâre prin care acţiunea a fost respinsă. Totodată s-a încasat de la Golîţev Andrei în beneficiul Asociaţiei Profesionale „Biroul Naţional al Asigurătorilor de Autovehicule” taxa de stat achitată la depunerea apelului în sumă de 562 lei.

În motivarea deciziei, instanţa de apel a invocat prevederile art. 271, art. 272 alin.(1) din Cod civil, care reglementează aplicarea prescripţiei extinctive şi începutul curgerii acestui termen, care indică că termenul de prescripţie extintivă începe să curgă

de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a reținut că cererea depusă de către Golițev Valerii împotriva Asociației Profesionale „Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule”, prin care a solicitat încasarea prejudiciului suportat în urma accidentului rutier a fost depusă cu omiterea termenului general de prescripție, deoarece, de fapt, accidentul rutier s-a produs la data de 25 septembrie 2010, iar acțiunea împotriva Asociației Profesionale „Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a fost înaintată la data de 16 octombrie 2014, care a fost depusă după trei ani și zece luni de la depunerea cererii de chemare în judecată, fără de a fi solicitată repunerea în termen.

La 24 august 2015, Golițev Valerii, reprezentat de avocatul Procopie Zaharia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Consideră că instanța de apel la emiterea deciziei eronat a concluzionat precum că cererea de chemare în judecată a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție, deoarece, acest argument nu a fost probat prin careva dovezi cumulativ convingătoare și anume prin dovezi cu caracter subiectiv, cât și cu caracter obiectiv.

Susține că instanța de apel la emiterea deciziei eronat a aplicat prevederile art. 272 alin.(1) din Cod civil, care reglementează termenul prescripției extinctive, or, instanța urma să aplice normă specială și anume prevederile art. 1424 din Cod civil, care indică că acțiunea în reparare a prejudiciului se prescrie în termen de 3 ani începând cu momentul în care persoana vătămată a cunoscut sau trebuia să cunoască existența prejudiciului și persoana obligată să-l repare, iar conform principiilor generale calificarea unei norme de drept civil ca specială sau generală prezintă importanță practică deosebită, deoarece, norma generală reprezintă situația de drept comun, iar norma specială constituie excepția, prin urmare, consideră că trebuie respectate aceste două reguli și anume norma specială ce derogă de la norma generală și norma generală care nu derogă de la norma specială.

Afirmă că la depunerea cererii de chemare în judecată, instanța de apel urma să dispună de două condiții cumulative și anume ca persoana vătămată a cunoscut sau trebuia să cunoască existența prejudiciului și persoana obligată să-l repare, astfel, insistă că lui nu-i poate fi imputată vinovăția că nu s-a adresat cu cererea de chemare în judecată în termen, deoarece, prima cererea a fost înaintată la data de 14 decembrie 2010, doar că s-a stabilit că prejudiciul nu urmează a fi reparat direct de Tkesalașvili Revaz.

La fel, indică că instanța de apel nu a reținut faptul că el s-a adresat în instanța de judecată de nenumărate ori solicitând încasarea prejudiciului atât de la Tkesalașvili Revaz, cât și de la CA „Moldasig” SA unde s-a refuzat în achitarea despăgubirilor pe motiv că contractul de asigurare și prima de asigurare a fost întocmită și plătită la o dată ulterioară producerii accidentului.

La 03 noiembrie 2015, Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a depus referință la recursul declarat, prin care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia solicitând respingerea lui ca fiind inadmisibil. Indică că Curtea de Apel Chișinău în decizia din 24 iunie 2015, a dat o apreciere corectă circumstanțelor de fapt ale cauzei în raport cu normele de drept aplicate, pe când argumentele recurentului sunt declarative.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Golîțev Valerii, reprezentat de avocatul Procopie Zaharia este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Golîțev Valerii, reprezentat de avocatul Procopie Zaharia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de

către Golițev Valerii, reprezentat de avocatul Procopie Zaharia asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Golițev Valerii, reprezentat de avocatul Procopie Zaharia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Golițev Valerii, reprezentat de avocatul Procopie Zaharia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva